

Augmenta l'emmagatzematge de combustible als barris de Tarragona

Més Perill a Tarragona

La decisió de l'empresa Indústries Químiques Associades, IQA, d'ampliar els seus depòsits d'òxid d'etilè al barri de Bonavista, a Tarragona, ha provocat les protestes de diversos grups ecologistes.

Instal·lació de la IQA a Tarragona.

ARXIU

El Servei Mundial d'Informació sobre l'Energia (WISE) i el Taller Ecologista de Tarragona (TET) denuncien en un ampli informe els perills que comporta per a la població, la construcció d'un nou tanc d'òxid d'etilè a la factoria que les Indústries Químiques Associades (IQA) tenen al polígon petroquímic de Tarragona. En aquest escrit es demostra que l'òxid d'etilè ja ha provocat greus accidents.

Els ecologistes critiquen el fet que IQA, filial de la multinacional Shell, hagi presentat recentment davant l'Ajuntament de Tarragona una petició de llicència municipal per a construir un tanc de 700 metres cúbics d'òxid d'etilè a la factoria que té situada entre els barris de Bonavista i La Canonja. Segons el WISE, "la construcció d'aquest tanc representarà un augment del 64 per cent en la capacitat d'emmagatzematge d'aquest producte a IQA, ja que actualment ja hi ha cinc tancs de 220 metres cúbics".

En l'informe esmentat es constata que entre 1987 i 1988 van ocórrer a Europa tres accidents molt greus produïts per l'òxid d'etilè. Exactament, el 3 de juliol de 1987 una explosió en una columna de destil·lació de la planta d'òxid d'etilè de

BP Chemicals a Anvers (Bèlgica) va causar 14 ferits i grans danys a la instal·lació.

El 7 de desembre del mateix any es va produir una explosió en un tanc de 6 metres cúbics d'òxid d'etilè a la planta de la multinacional Sandoz a Schwetzerhalde, a Basilea (Suïssa). Va haver-hi sis ferits. Finalment, el 7 de març de 1989, una explosió i un foc a la planta d'òxid d'etilè de Basf a Anvers va ferir greument cinc persones i va destruir la instal·lació.

El Wise insisteix en el fet que "l'òxid d'etilè és un producte altament inflamable, explosiu, tòxic i cancerigen. En estat líquid es polimeritza molt fàcilment amb una reacció fortament exotèrmica que pot resultar explosiva i provocar la ruptura de depòsits". Alhora es tracta d'un gas molt inflamable, que pot formar barreges explosives amb l'aire. "Aquesta gran facilitat per a l'explosió ha permès que l'òxid d'etilè s'utilitzés per a les bombes d'aire que va emprar l'exèrcit nord-americà a la guerra del Vietnam i que també s'han utilitzat en la recent guerra del golf Pèrsic per a destruir mines", s'assenyala en l'informe.

La companyia IQA és l'única productora d'òxid d'etilè a l'estat espanyol. Des del 1965 el fabrica a les seves instal·la-

cions de Tarragona. En els darrers anys s'ha observat un consum creixent i per aquest motiu IQA ha optat per la seva ampliació.

De 1988 a 1989 la producció ha passat de 70.000 a 100.000 tones. Les empreses que consumeixen òxid d'etilè al polígon petroquímic de Tarragona són: la mateixa IQA, com a matèria primera per a la producció de glicols, poliols i etoxilats; Hoechst, que l'utilitza per a la fabricació de tensoactius, i Dow per a obtenir poliols.

En aquest sentit, el WISE ha retret que "el de Tarragona és un polígon atomitzat, en què cada empresa segueix la seva política individual. Això fa impossible una integració que afavoriria la seguretat en eliminar molts dels depòsits intermedis existents. Per exemple, si IQA —amb les seves diverses plantes—, Dow, —amb la seva planta de poliols—, i Hoechst, —amb la seva planta de tensoactius, estiguessin adientment integrades, podria eliminar-se amb tota probabilitat bona part de l'actual emmagatzematge intermedi d'òxid d'etilè, i fins i tot, molt probablement, el que ara es projecta".

Cinta S. Bellmunt